

Ataşehir
başımıza
“iş” açtı

ATAŞEHİR
BELEDİYESİ
Gelecek burada

Ataşehir
başımıza
“İŞ”
açtı

BATTAL
İLGEZDİ
Ataşehir Belediye Başkanı

ATAŞEHİR
BELEDİYESİ
Gelecek burada

0216 **570 5000**
www.atasehir.bel.tr
 facebook.com/atasehirbld twitter.com/atasehirbld

İmtiyaz Sahibi:
Ataşehir Belediyesi adına
Belediye Başkanı
Battal İLGEZDİ

Proje Koordinatörü:
Tayfun Gönüllü

Editör:
Elif Atalay

Araştırma:
Serap Uçar

Söyleşiyi Yapanlar:
**Murat Şimşek, Serap Uçar,
Çağla Gürsoy, Hazal Şakar**

Grafik Tasarım:
Coşkun Pınar

Katkıda Bulunanlar:
Naz Alçı

**Ataşehir Belediyesi Basın Yayın ve
Halkla İlişkiler Müdürlüğü**

Ataşehir için bir hayalimiz vardı.

İlçemizi sanatın, kültürün yükseldiği bir yaşam alanına dönüştürmek, eğitimde fırsat eşitliğini istisnasız hayata geçirmek, her Ataşehirli kardeşimizi bir meslek ve uğraş sahibi edindirmek ilk hedeflerimizdi. İlçemizin kurulduğu 2009 yılından bugüne var gücümüzle bu hayallerimizi gerçekleştirmek, hedeflerimize ulaşmak için çalıştık. Yoksunluğu ve yoksulluğu yok etmek bu hayallerimizin temelini oluşturuyordu.

Metropollerde yaşayan bireylerin yalnızlığının, yalıtılmış yaşamlarının da yerel yönetimlerden çözüm bekleyen bir yüzyıl sorunu olduğunu biliyor ve projelerimizi bu gerçeğe göre şekillendiriyorduk. İlçemizin tüm mahallelerinde yaşam mücadelesi veren, hayata tutunmak için güçlü bir desteğe ihtiyaç duyan kadınlarımız, gençlerimiz olduğu gerçeğini planlarımızın başına büyük harflerle yazdık.

Bu yolda; sosyal dayanışmanın, mesleki becerinin, eğitimin, sanat ve kültürle harmanlandığı, çağdaş ve yaşanabilir bir Ataşehir için hızlı, doğru ve kararlı adımlar attık. “Gelecek Burada” dedik.

İlçemizi yüksek kalite standartları ile donatılmış bir yaşam alanı haline getirmek için yapılacak en büyük yatırımın, insana yapılan yatırım olduğu gerçeğinin altını çizerken, bu amaçla Ataevlerimizi ve Ataşehir Meslek Edindirme Merkezlerimizi [ATAMEM] hayata geçirdik.

Yedi yıllık bir sürede bugün sayılarını binlerle ifade ettiğimiz Ataşehirli biz hayalimize ortak oldu, bu hayali bizimle gerçekleştirdi. Bugün Ataşehir; farkındalığı artmış, yaşam standartları yükselmiş, mutlu, umudu olan, kendi yaşamını idame ettirebilen, toplumsal ve mesleki dayanışmanın örneklerini sergileyen bireylerin yükseldiği bir panorama sunuyor.

Sizlerle bu sayfalarda bu panoramaya ait bir bölüm paylaşmak, sizleri Ataşehir’in azimli ve güzel insanları ile tanıştırmak istedik. Buradan kendilerine ve sizlerle paylaşamadığımız, her birinin bir başarı hikâyesi olan binlerce Ataşehirli kardeşimize çok teşekkür ediyorum.

Bu yolda elbette ki yalnız yürümedik. Yanımızda; donanımlı, mesleğinin ehli, idealist bir eğitim kadromuz vardı, var olmaya devam ediyor. Kendilerine büyük bir teşekkür borcumuz var. Sağ olsunlar, hep var olsunlar.

Proje ortaklarımız, paydaşlarımız da bu yolda bizlerle birlikte oldular, gücümüze güç kattılar. Her bir kuruma ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Yolumuz uzun, yapacak çok “iş” imiz var.

Saygılarımla,

Battal İLGEZDİ

Ataşehir Belediye Başkanı

NURSEN KULOĞLU

*“ilk maaşımla kardeşimin
düğününe Sivas’a gittim”*

Kalabalık bir ailede 25 Aralık 1987 yılında Sivas Kangal’da doğdum. 7 yıllık evli ve ortaokul mezunuyum. Evlendikten sonra İstanbul’da yaşamaya başladım. Ailemin okumama izin vermemesi yüzünden ortaokula kadar okuyabildim. İmkânım olsaydı polis olmayı isterdim.

Kendime bir alan yaratmak istediğim bir dönemde bir arkadaşımın tavsiyesiyle manikür-pedikür kursuna katıldım. Hocamızın beni yüreklendirmesi sayesinde bu kursu başarıyla tamamladım. Kursu devam etmemde en büyük etken Nadiye Hocam’a duyduğum bağlılık oldu.2015 yılında kursa başvurdum. ATAMEM’de 6 ay boyunca aldığım manikür-pedikür eğitimleri sonucu şuan bir güzellik sa-

lonunda çalışıyorum. İlk maaşımla kardeşimin düğününe Sivas’a gittim.

Hayatımda çok şey değişti, öncelikle kendime olan güvenim. Önceden sokağa çıktığımda inanılmaz bir korku yaşıyordum, tedirginlik hissederdim. Sürekli evde olduğum için bu duyguları yaşıyordum. Bir kadının her şeyden önce kendi ayakları üzerinde durması gerektiğine inanıyorum. Eşim de kuaför olduğu için ben de kuaför olmak istedim. Bu mesleği tamamen öğrendikten sonra birlikte iş yeri açmayı düşünüyoruz. Emeğinin karşılığını almak inanılmaz bir duygu.

NURGÜL YILDIRIM

*“rengârenk bir
dünyaya girdim”*

İsmim Nurgül Yıldırım, 46 yaşında, İstanbul doğumluyum. İşletme Bölümünü bitirdim. 20 yıl muhasebecilik yaptım. ATAMEM’le tanışmam oğlumu kurslara yazdırmamla başladı. Yetişkinler için de kurslar olduğunu öğrenince katılmaya karar verdim. Pastacılık kursunu seçmem öncelikli olarak keyif alacağımı ve ilerlettiğimde kazanç sağlayacağımı düşünmemle oldu. Ücretsiz katılım ve pastacılığın popüler bir meslek olması da benim bu kurslara devam etmeme sebep oldu. Aktif çalışma hayatımdan sonra evde oturmak bana göre değildi. Zamanımı daha değerli kullanmak istedim.

Ekonomik özgürlüğe sahibim ama yeni ve apayrı bir meslek seçtim. Burada rengârenk bir dünyaya girdim. Görsellerde görüp kendim denemeye başladım. Hocamızla beraber bu işe başlamış olduk. Kısa bir zaman içinde yeni iş sahibi oldum.

Yetenekliyim, çevrem de desteklemeye başlayınca bunun üstüne gitmeye başladım. Kendim bir şey yaratıyorum, bu beni daha çok mutlu ediyor. İlk 2014 yılında bebek kurabiyesi yapmayla başladım. Kendi paramı kazanınca daha bir zevkle işe koyuldum. Hayalim atölye kurmak. Bir kişi olarak başladığım bu iş şimdi üç kişi olarak grup çalışmasına dönüştü. Onlar da kendi kazançlarını sağlıyor. Kursiyerlerle arkadaş olup yardımlaşmaya başladık. Kim toplu sipariş alırsa ona yardımcı oluyoruz.

ATAMEM’e iyi ki geldim, çünkü içimdeki cevheri keşfettim. Hem stres atıyor hem de kazanç sağlayıp ailemize destek oluyoruz. Bizim parti evi gibi bir hayalimiz de var.

Kadınlar boş durmasınlar. Herkesin içinde bir yetenek vardır. Onu bulup keşfetmek bizim elimizde. Işıldayan demir parlar.

ANNA ROGOZA

*“resimlerle
konuşuyorum”*

Hayalinizdeki görüntülerin, renklerin, sevinçlerinizin ya da endişelerinizin yansımasıdır resim sanatı. “Ben de yapabilsem keşke ama bir çöp adam bile çizemiyorum” demişsinizdir siz de belki benim gibi...

14 Temmuz 1975 yılında Kazakistan’da doğdum. 2000 yılında evlendikten sonra çocuklarımla birlikte Ataşehir’de yaşamaya başladık. Özel bir şirkette sağlık sektöründe yarı zamanlı iş hayatımı sürdürüyorum.

Çocuklarımla doğumundan sonra iş yaşamıma bir süre ara vermiştim. Bir gün yoldan geçerken “Ana Renkler” afişini görüp, resim kursuna başladım.

Resim sanatına olan ilgim çocukluğumdan geliyor. 7 yıl boyunca okulda resim dersi gördüm. Fırça alıp “nasıl yaparım” diye sürekli kafamda bir şeyler vardı. Çocuklar büyüyünce, boş zamanım da olunca, bunun üstüne eğildim. Hocamıza ilk geldiğimimde “küçük bir şeyler yapabilir miyim?” dedim. O da bana kocaman bir tuval verdi. İlham verdi bana bütün söyledikleri. Özge Hoca, fırçayı, boyayı hissedip yapacaksın der hep. Ben de deneyeceğim diye başladım. Boyanın kokusu, çizilmemiş tablo, insana büyük bir enerji veriyor. Hocamın hep yaparsın, başarabilirsin demesi bana güven verdi. Sanılanın aksine resim yap-

mak öğrenilebilir. Doğuştan yetenekli olmanız şart değil. Kurs merkezleri ve atölyeler sizi yeteneğinize göre eğitime alıp yönlendiriyor.

Resim kursuna daha önceden de gitmek istemiştım ama kısmet olmadı. Resim yaparken kendinizi her şeyden soyutluyorsunuz, kafanız dağılıyor. Ataşehir Belediyesi sayesinde yeni becerilerimi keşfettim. Herkesin içinde bir şeyler vardır ama onları keşfetmek gerek. Evde tek başına olmuyor, önderlik yapacak birileri gerekiyor. Benim için çok huzur verici, şu anda güzel sanatlara hazırlanıyorum.

Resim yaparken başka bir dünyadayım sanki hiçbir şeyi duymuyorum. Bir anda bir akşam otururken içten gelen ilhamla resim yapıyorum. Bir sene içinde 5 tane resim yaptım. Ressamları daha ilgiyle takip etmeye başladım. Bir müzeye gittiğinizde algınız değiştiği için daha teknik açıdan hangi fırça kullanılmış, boyalar nasıl işlenmiş bunları gözlemliyorsunuz. Bir resmi şimdi bir saat oturup izleyip, inceleyebilirim. Daha derin analiz edebilirim.

Mutluyum.

HAKAN ÖZDEMİR

*“öğrenmenin yaşı
ve sonu yok”*

25 Eylül 1972’de Erzurum’da doğdum, evli ve bir çocuk babasıyım. Bir yıl önce Türk Silahlı Kuvvetleri’nden emekli oldum.

İngilizce öğrenmeyi meslek hayatımda ilerlemek için istiyordum. Uzun yıllar boyu bu konuda emek verdim. İngilizce öğrenmek için ne yapabilirim dediğimde Belediyemiz’in faaliyetlerinden haberim oldu. Sosyal medyadan da belediyeyi takip ediyordum. ATAMEM’deki kurs merkezine bu sayede geldim. Kursların tamamen ücretsiz olması bütçeme de yük getirmeyecekti.

İngilizceyi burada verilen eğitimle yalın ve daha akılda kalıcı şekilde öğrenmeye başladım. Öğrendikçe, konuştuğça aslında hiç de zor olmadığını anlıyorsunuz.

Kısa süre içinde kendimi anlatacak kadar İngilizce öğrendim. Öğrenmeye devam edeceğim. Farklı kültürleri tanımak, insanlarla iletişim kurmak için.

Bilginin ve öğrenmenin yaşı, sonu yok...

ADİLE ALBAYRAK

*“artık boş bulduğum
her an kitap okuyorum”*

Ben Adile Albayrak, beş çocuk annesiyim. 16 yaşımda evlendim. İstanbul’a 20 yıl önce Elazığ’dan geldik. Babam ve eşim Almanya’da idi. Nüfus kâğıdım beşinci çocuğuma hamile iken çıktı.

Biz Doğu’da büyüdük, ne çalıştık, ne de okuduk. Okumam yazmam yoktu. Ataevi’ndeki okuma-yazma kurslarını mahalle muhtarlığı sayesinde öğrendim. Eşim de çok istiyorsan git öğren dedi. 4 ay aralıksız kursa devam edip hayalimi gerçekleştirdim, okuma-yazma öğrendim. Hayatım değişti. Bir şey alırken hep fiyatını soruyordum, çok utandığım için de bir şey alamıyordum. Şimdi sormuyorum, etiketlere kendim bakıyorum, kendi işimi kendim yapıyorum.

100 puan aldım bütün sınavlardan, kursu birincilikle bitirdim, çok mutlu oldum. Sevine sevine eve gittim. Bütün çocuklarım ve eşim bana hediye aldı.

Hocamı çok seviyorum, kendisinden kitapları istedim, kitapların benim olmasını. O kitapları her yerde halâ okuyorum, evde, parkta boş bulduğum her an kitap okumaya çalışıyorum. İyi ki Ataşehir Belediyesi, iyi ki hocalarımız var.

Su gibi okumak istediğim için bu dönem yine Ataevi’nin kursiyeriyim.

FATMA DEDE

*“ben başka bir
Fatma oldum”*

İsmim Fatma Dede, 38 yaşındayım. Evli, üç kız annesiyim. Kızlarımın en küçüğü 8 yaşında 4. sınıfa gidiyor, ortanca kızım 15 yaşında TEOG sınavına, en büyük kızım ise 18 yaşında üniversiteye hazırlanıyor.

Çocuklarımla ilgileniyor, vaktimin çoğunu evde geçiriyordum, ta ki ATAMEM ile tanışana kadar. Geçen sene arkadaş çevremden duyarak kayıt oldum ATAMEM’e. İlk pastacılık kursuyla başladığım bu serüvende, şimdi ise şeker hamuruyla devam ediyorum.

Kursta çok şey öğrendim. Ben başka bir Fatma oldum diyebilirim.

En mutlu olduğum an kızımın doğum günü pastasını kendim yapmamdı. O kadar heyecan verici bir duyguydu ki, o pastayı yaparken hocam da bana yardımcı olmak için yanımdaydı. Birçok insan o gün pastamı tadacaktı ve kızımın bu özel gününde güzel bir şey ortaya çıkarmak istiyordum, çok heyecanlıyım. Ve sonunda pastayı hazırladım. Hocam, dilim kestiğim pastamı yiyerek şu sözleri söyledi bana:

“Fatma artık tamam” dedi. “Sen başardın, ben normalde dilimimi bitiremezdim, ama senin pastanı lezzetle bitirdim.” dedi.

O kadar mutlu olmuştum ki, o gün bir sürü sipariş aldım.

Artık pasta yaparak para kazanmaya başladım. Çevremde duyan herkes pasta siparişlerini bana veriyor. Doğum günü, özel günler, kutlamalar için harika pastalar yapmaya başladım, tabi bunun yanı sıra ikramlık kurabiyeler de yapıyorum. Zevk alarak yaptığım bu işten kazanç elde etmenin mutluluğunu tarif edemem sizlere. Ben kendime bir yol çizdim ve bu yolda mutlulukla yürüyorum.

Bana destek olan eşime, hocama, arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum. Özellikle hocamın çok emeği var.

MERAL CİBİOĞLU

*“elimi bilgisayara
süremiyordum”*

Adım Meral Cibioğlu, emekliyim, 48 yaşındayım. 2 çocuk annesiyim, Ataşehir’de oturuyorum.

Daha önceden bilgisayar kullanımını bilmediğim için çocuklarımı bekliyordum, bana öğretmeleri için, ama artık her şeyi kendim yapabiliyorum. Kursu katılmadan önce internetten sadece gazete okuyabiliyor, Facebook’a girebiliyordum. ATAMEM sayesinde şu an bilgisayar üzerinden Word, Excel, Powerpoint’i kullanabiliyorum.

Bilgisayar kursuna yazılmadan evvel gönüllü olarak gittiğim dernekte bir şeyleri yanlış yaparım korkusuyla elimi hiçbir şeye sürmezken, şimdi bilgisayarda olan her şeyi tek başıma yapabiliyorum.

Kurs süresi boyunca işe ve mesleğe ihtiyacı olan herkes çok özverili yetiştiriliyor. Hocamız en ince ayrıntısına kadar her şeyi anlatıyor, meslek sahibi olmak isteyen herkesin bu kurslara katılması gerektiğini düşünüyorum.

İREM KALAYCIOĞLU

*“klasik müziği
çok seviyorum
en çok da
Mozart dinlemeyi”*

Ben İrem Kalaycioğlu, 13 yaşımdayım. Ataşehir’de yaşıyoruz. İki ablam var. Kayışdağı Celal Yardımcı Orta Okulu 8.Sınıfa gidiyorum. Üniversiteye giden ablam Elif ve lise üçüncü sınıf öğrencisi olan ablam Eda, Küçükbakkalköy’deki ATAMEM’de bağlama kurslarına gidiyorlardı. Onları gördükçe ben de 2.ve 3.sınıftayken 3 yıl kadar bağlama çalmaya devam ettim ve ardından hayatımın enstrümanı olan kemanla tanıştım.

Bir gün Ataşehir Belediyesi Gençlik Orkestrası’nın provalarına izlemek için gitmiştim. Orada birçok farklı enstrüman vardı. İlk önce keman çalan birini gördüm. Kemanın sesi beni adeta büyülemişti. Klasik müziği çok seviyorum en çok da Mozart dinlemeyi ve o an karar verdim; ben keman çalmalıyım dedim. Bu kararımı ailemle paylaştıktan sonra keman hocam Umut Kahraman’la konuştuk. Umut Hocam bana bir nota verdi, onu çalınca hemen nasıl bir keman almam gerektiğini söyledi. Taksim’den müzik aletleri satan bir dükkândan babamla beraber yaşıma ve başlangıç seviyeme uygun küçük bir keman aldık. Kemanı ilk elime aldığım gün de aynı gündü. İlk heyecanla çalmaya çalıştım, tellerine dokundum. 2014 yılında Umut Hoca ile derslere başladım. Sonrasında orkestraya katıldım. TEOG gibi büyük bir sınava hazırlanıyorum. Bir saat ders çalışıyorsam ardından yarım saat keman çalmak beni dinlendiriyor.

Konservatuara gitmeyi düşünüyorum. Aynı zamanda yine 2009 yılında Ataşehir Belediyesi’nin açtığı kursta tanıştığım Uzak Doğu sporlarıyla da ilgileniyorum.

Tekvando kursuyla başladım. 3’üncü ve 4’üncü sınıfa kadar oraya devam ettim. Murat Hoca’nın sayesinde 2012 yılında tekvandoda profesyonel olarak ilerledim. Wushu branşında 2013 yılında ilk başarıyı aldım. Türkiye 3’üncüsü oldum. Hocalarım bu alanda ilerlersem daha başarılı olacağımı söylediler.

2014 yılında Sakarya’da kampa katıldım. Çinli hocalarla çalıştık. Kendimi geliştirdim. 2014 yılında tekrar Türkiye Şampiyonası’nda üç tane üçüncülük aldım. Okullar arası yarışmada Türkiye genelinde İstanbul’da birincilik ve Türkiye ikinciliği ve üçüncülüğü aldım. Bu yıl Türkiye Şampiyonası’nda iki tane ikinciliğim oldu. 2020 yılında Türkiye genelinde bizi temsil edecek olan turnuvaya hazırlanıyorum.

Bence insan ne yapmak istediğini, zamanını nasıl değerlendireceğini seçmeli ve bu yönde ilerlemeli. Ataşehir Belediyesi’nde katıldığım kurslar sayesinde müzik ve spor alanında neler yapabileceğimi öğrendim. Kursların bana en büyük katkısı özgüvenimim artması oldu. Üstelik bu kurslara her hangi bir ücret ödemediğimiz için maddi bir yükümüz de olmuyor.

İLKE KAAAN YAVUZ

*“referans olarak
hocalarımızı gösteriyoruz”*

Ben İlke Kaan Yavuz, 22 yaşımdayım. Ailem ile Ataşehir İçerenköy Mahallesi’nde yaşıyorum. Lise mezunuyum. Okul sonrası ATAMEM’de 4 ay Aşçı Çıraklığı, 11 ay Aşçı Yardımcılığı ve 10 ay boyunca da Pastacılık kurslarına katıldım. 2 yıldan uzun bir süre, sabahları ATAMEM’de kurslara giderken, öğleden sonraları da Ataşehir’de önce bir restoranda sonra da büyük bir otelde çalıştım. Şu an ünlü bir cafe zincirinin Bağdat Caddesi şubesinde üç kişilik mutfak ekibine şeflik yapıyorum.

Kurslarda hocalarımız bize çok özverili şekilde yaklaşıyorlar, aşçı arkadaşlarını bizim derslerimize getiriyorlar, bizi şehir dışında staja gönderiyorlardı. Branşlarında uzman özel hocalar eşliğinde uygulamalı dersler aldık. Bu sayede

onlarla istişare edip, dostluklar kurduk. Genelde bu sektörde aşçıları bilgilerini paylaşmak istemezler, pek samimi davranmazlar ancak kurstaki hocalarımız bunun tam tersine bizimle mesleğin tüm püf noktalarını paylaştılar.

İş bulmakta zorlananlara ATAMEM’e gitmeyi kesinlikle öneriyorum. Özellikle aşçılık ve kuaförlük bu sıralar popüler ve getirisi güzel meslekler. Gidip sertifikalarını alıp çok rahat bir şekilde para kazanabilirler.

İş başvurularında firmalar sizden CV istiyor. Biz de CV’lerimize referans olarak hocalarımızın bilgilerini veriyoruz, aldığımız sertifikaları yazıyoruz. Milli Eğitim Bakanlığı onaylı sertifikalarımız bir öncelik sağlıyor.

FATMA PERİHAN REİSOĞLU
ZUHAL OKUL
ZUHAL KARATAY
HANİFE YENİGÜN
TÜRKAN ATEŞ
CUMAZİYE KIRLI

*“bu kurs olmasaydı
işsiz kalacaktık”*

Fatma Perihan Reisoğlu, Zuhal Okul, Zuhal Karatay, Hanife Yenigün, Türkan Ateş ve Cumaziye Kırli Ataşehir Hassan Akan İlkokulu’nun Anaokulu bölümünde öğretmen yardımcılığı yapıyorlar. Aynı zamanda hepsi bir Ataşehir sakini.

Okul yönetimlerinin bu bölümde çalışacak kişilerden diploma veya sertifika istemeleri üzerine Ataşehirli 6 kadın, Kayışdağı Lions Ataevi’nde bir dönem boyunca 3-4 Yaş Çocuk Gelişimi kursuna katılmışlar.

6 kadının hikâyesini Fatma Perihan Reisoğlu anlattı:

“15 kişilik bir sınıftaydık. Kursa devamlı olarak gelen bizlerdik. Zaten normalde bu kurslar hafta sonu verilmiyordu. Bizim yoğun ısrarımız üzerine açıldı.

Bu görevlere alınırken diploma veya sertifika istenmedi, bir süre denendik. Ancak zamanla okullar bu görevdeki çalışanlardan diploma ya da sertifika sahibi olmalarını talep etmeye başladılar. Biz herhangi bir sertifikaya sahip değildik ama artık sertifika sahibi olma şansı aranacaktı.

Aramızdan Türkan Ateş, Ataşehir Belediyesi’nin sağladığı kurslara daha önce katılmıştı. Türkan’dan 3-4 Yaş Çocuk Gelişimi kursunun Ataşehir Belediyesi tarafından verildiğini öğrendik. Ancak kurslar sadece hafta içi günlerde veriliyordu. Biz zaten hafta içi günlerde çalıştığımız için katılamayacaktık. Bu kursları hafta sonu yapmalarını rica ettik. Gerekli çoğunluğu sağladıktan sonra hafta sonu bu

kursu açtırmayı başardık. Açılan bu kurslarda Mürvet Yakıcı Hocamızla tanıştık. Kendisi hem mesleki eğitimde hem de güncel hayat üzerine çok şey kattı bize. Bizim için çok çabaladı.

Bu kurslar sayesinde bizler bir sertifika sahibi olduk. Diğer bazı arkadaşlarımızın da kendi kreşlerini açtığını duyduk. Etrafımızda bizden duyum alıp, bu kurslara gitmek isteyen kadınlar da oldu. Eğer bu kurslar olmasaydı sertifika sahibi olmadığımız için belki de şu an çalışmıyor olabilir-dik.

Şimdi okulda öğretmen yardımcılığı görevinde; çocuğun öz bakımı konusunda yardımcı oluyoruz. Öğretmenlerin sınıfta olmadığı anlarda sınıfta kontrol sağlıyoruz.

Bu kurslar sertifika sahibi olmamız haricinde de bize çok şey kattı. Çocuk psikolojisini daha iyi anladık, eksiklerimiz olduğunu öğrendik. Çocuklara doğru şekilde nasıl yaklaşabileceğimizi, onlara nasıl müdahale edebileceğimizi, dikkat dağınıklığı gibi durumları nasıl anlayabileceğimizi öğrendik.

Hepimiz anneydik, çocuklarımızı yetiştirmiştik ancak bu kurslar sayesinde bilinçli bir şekilde hareket etmeyi öğrendik. Bebeklikten başlayıp ergenliğe kadar bir çocuğun yetişmesini öğrendik. Çocuk eğitimindeki eksikliklerimizi tamamladık.

Çocuk eğitimliği ile ilgili kurslar açılırsa ve hafta sonu da olursa o kurslara da gitmeyi çok isteriz.”

SİNAN ARDA

*“Tiyatro benim
hayat kaynağım”*

15 Şubat 1993 yılında İstanbul Eminönü’nde doğdum. Bursalı, Kafkas Kökenli Çerkez bir ailenin çocuğuyum, ismim Sinan Arda.

Ailem ile birlikte Ataşehir’de yaşıyorum. Annem ve babam çalışıyor. Babam sevkiyat şoförlüğü yapıyor. İki kardeşiz. İş hayatına atılmak istediğimden dolayı lise öğrenimimi tamamlayamadım şuan dışarıdan açık liseye devam ediyorum. 6 yıldır elektronik teknikerliği üzerine çalışıyorum. Bir mesleki diplomam olmasını istediğim için 2009 yılında Ulubatlı Hasan Mesleki Eğitim Merkezi’nde Elektrik Elektronik bölümünde Çıraklık eğitimi alarak 2015 yılında mezun oldum.

İlk tiyatro sevgim ilkokul yıllarına dayanıyor. Yedi - sekiz yaşlarında Kemal Sunal’ın filmlerini izlerken fark ettim bu sevgiyi. Ben de o sahnenin tozunu yutmalıyım dedim. Sonrasında ilk tiyatro maceram lise yıllarımda oldu. 4 ay boyunca 7 farklı karakter çalışması çıkarmıştım ama Hocamız’ın tayini yüzünden oyunu çıkaramadık. Bu bende hayal kırıklığı yaşattığı için 10 yıl boyunca tiyatro ile hiç ilgilenmedim.

2015 yılında Ataşehir Belediyesi’nin eğitimlerini ilk billboard ilanlarında gördüm ve katılmaya karar verdim. Hemen

internetten kayıt yaptırdım ve görüşmeye gittim. Farklı hocalarla çalışmak her zaman bir tecrübe kazandırır. O yüzden Ataşehir Belediyesi’nin 1 yıldır tiyatro eğitimlerine aralıksız devam ediyorum. Ercan Hoca’yla bu sayede tanıştık. Önümüzdeki dönemlerde bir oyun sergilemeyi istiyoruz. Bunun çalışmalarına başladık.

Hayatımdaki değişikliklere gelince burada farklı şeyler öğreniyorum. Geçen yıl Ercan Hoca’nın yönetmenliğinde iki oyun sahnelendi. Bu oyunları izlediğimde ben de o sahnede olmayı hayal ettim. Hayatımı planlama sürecinde burada gördüğüm eğitimlerin katkısını düşündükçe daha çok çalışmak ve ilerlemek istiyorum.

Yaşamımı devam ettirmem için çalışmak zorundayım. Ama yapmak istediğim meslek tiyatro ve bunun için ne gerekiyorsa bu yolda onu yapıyorum ve asla bırakmayacağım. Tiyatro benim hayat kaynağım. 5 yıl sonra kendimi tiyatronun o büyülü sahnesinde hayal ediyorum. Ercan Hoca’nın bana olan katkıları çok değerli ve çok anlamlı. Tiyatro, sabır, özgüven ve disiplin isteyen bir meslek. İnsanlara kendimi daha iyi ifade ediyorum. Normalde iki kelimeyi bir araya getiremem ama sahneye çıktığımda kendimi bambaşka hissediyorum. İyi ki bu eğitimlere katılıyorum.

SELMA.. SEZERÖZ

“önceki Selma ile şimdiki Selma arasında farklar var”

Ben Selma Sezeröz,1969, İstanbul doğumluyum. Evli ve iki çocuk annesiyim. Emekliyim. Ataşehir Belediyesi’nin İngilizce kursundan önce kuaförlük kursuna gittim. Kuaförlük kursuna geldiğimde Neslihan Hoca ile karşılaştım. İngilizce bilmemek kendimde bir eksiklikti.

Çocuklarım İngilizce dersleri için bana soru sorduklarında onlara yardımcı olamıyordum. Bir anne olarak onların her türlü sorun ya da sorusuna cevap vermek istiyorsunuz. Ama bunu yapamadığınızda da kendinizi eksik ve mutsuz hissediyorsunuz. Bunu halletmem gerektiğini düşündüm. Özel kurslar var evet ama maddi olarak oraya bu harcamayı yapamıyorsunuz. Size artı bir külfet getiriyor sonuçta.

İki çocuğu okuturken onların okul masraflarından kısıp kendime bunu ayıramıyordum. Buradaki kuaförlük kursuna gelip giderken İngilizce kursundan haberdar olunca ona katılmaya karar verdim.

Bu kurs için bir yıl sıra bekledim. Bir yılın sonunda başladım. A2 seviyesindeyim. Öğretmenimizin sayesinde öğrenmeye başladım. Haftanın 3 günü 9-12 saatleri arası buradayım. İngilizce öğrenmeden önceki Selma ile şimdiki Selma arasında farklar var. Daha özgürüm. Yurtdışında restorana gittiğimde menüden yemek seçip kendime söyleyebiliyorum. Bu benim için müthiş bir şey. Herkes kesinlikle bu kurslara gelsin. Geldiklerine, beklediklerine degecek. Ataşehir Belediyesi’ne Sayın Battal İlgezdi’ye ve öğretmenimize çok teşekkür ederim.

NURTEN KARALI

*“çocuklarıma
hep sözüm vardı”*

Adım Nurten Karalı. 38 yaşında, evli, iki çocuk annesiyim. Ataşehir Belediyesi’nin ATAMEM Meslek Edindirme Merkezi’nden sertifikamı alıp, kendi işimin patronu olmamla başlıyor hikâyem. Hayat her zaman sürprizlerle doludur. Kime ne getireceği belli olmaz. Bazen yaşamınızdaki bir karar birçok değişimi beraberinde getirebilir. Aldığım bir kararlar hayatım tamamen değişti.

Tokat’ta doğdum. 17 yaşında evlendim, ailem ile birlikte 20 yıldır İstanbul’da yaşıyoruz. 18 yıldır Ataşehir Ferhatpaşa Mahallesi’nde oturuyorum. İlkokul mezunu olduğum için daha önce hiç çalışma hayatım olmamıştı ama içimde hep çalışma isteği olan genç, cesur bir kadındım.

Bir gün hastaneye giderken ATAMEM Meslek Edindirme Merkezi’nin önünden geçiyordum ve merak ettim nasıl bir yer olduğunu, içeri girdim ve sordum. Meslek edindirme kursları olduğunu öğrenince ben de o an karar verdim. Kuaförlüğü seviyordum ve yapamazsın denilen şeyi yapmak vardı hayalimde. En çok bu süreçte eşimin desteğini gördüm. Bazen ben gitmek istemediğimde beni ikna eden hep o oldu. Aslında önceleri çalışmamı istemiyordu ama zamanla bu düşünceleri değişti ve benim bir iş sahibi olmam, kendi ayaklarımın üstünde durmam için beni ce-

saretlendirdi. 2015-2016 yılları arasında hiç devamsızlık yapmadan eğitimlerime devam ettim.

ATAMEM’e gittiğimde sanki kendimi evime gidiyormuş gibi hissediyordum. Çok sıcak, samimi bir ortam var burada. Her girdiğimde heyecanlanıyorum. Kursu hiç devamsızlık yapmadan bitirdim. El becerilerim olduğuna inanıyordum. Eğitimlerde hocam çok başarılı olduğumu söyleyip bu mesleği yapmam konusunda beni cesaretlendirdi. Öğrendiğim her şeyin uygulamasını hep tekrar yaptım. Sonrasında ise işte burada hep hayalini kurduğum kuaför salonumu açtım. Dört aydır çalışıyorum. Kendi ev ekonomime katkıda bulunuyorum, çocuklarımin ihtiyaçlarını karşılıyorum. Daha önce hiç çocuklarıma kendi paramla bir şeyler almamıştım. Şu an kendi kazancımla onların isteklerini karşılayabiliyorum. Çocuklarıma hep sözüm vardı. Kazandığım parayla onların istediği şeyleri aldım ve bu duygunun tarifi yok. Gurur, mutluluk, azim ve başarı dedim kendi kendime.

Şuan kendi iş yerimde çalışıyor olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Bu mesleği seçmem konusunda eşimin ve ailemin sonsuz desteği var.

Kadın isterse her şey başarabilir.

← İDARİ İŞLER BÜROSU

→ ENCÜMEN ODASI

→ KONFERANS SALONU

↑ YEMEKHANE

Nöbetçi Başkan Yardımcısı
İlhami YILMAZ

Nöbetçi Müdür
Kemal ÖZDEMİR

Tetkik Kurulu Müdürü
26.10.2016
Çarşamba

Nöbetçi Doktor
Dr. Atalay ÖZMEN

Para Durumu

USD
3,0856

Euro
3,3678

C Altın
843,36

Burası bağımsız ve özgür
Türkiye Cumhuriyeti topraklarıdır

UNUTMAYIN!
En önemli varlığımız Cumhuriyettir...

Ne özgürlüğü, ne bağımsızlığı, ne de bu Cumhuriyet'i
işgalciler hediye etmedi!

Ve unutmayın ki, bu Cumhuriyet bir günde kurulmadı!
Bu Cumhuriyet'in ardında, dünyanın ezilen uluslarına
ilham verici **ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI** vardır!

29 EKİM
CUMHURİYET
BAYRAMIMIZ
Kıtlı Olsun...

ATAŞEHİR BELEDİYESİ

Battal İLGEZDİ

Ataşehir Belediye Başkanı

ATAŞEHİR BELEDİYESİ BİLGİ İŞLEM MÜDÜRLÜĞÜ

GÜZEL BEKTAŞ

*“yaptığım işlere
ben de inanamıyorum”*

Erzurumluyum, 47 yaşındayım, adım Güzel Bektaş. Evliyim, iki çocuk annesiyim. Ataşehir’e yeni taşındık. Annemi kaybedince psikolojim bozuldu, bir şeyler yapmalıyım. Arkadaşım Belediye’nin Ataevi’nde kursları olduğunu söyledi. İğne oyası kurslarına katıldım.

Kursta arkadaşlar edindim, terapi oldum. Başardıkça kendime olan güvenim arttı. Kursta yaptığım işlere ben de inanamıyorum bazen. Şimdi para kazanmaya başladım,

sipariş alıyorum. Kendi ihtiyaçlarımı artık yaptığım iğne oyalarının kazancı ile karşılıyorum. Eve de katkı oluyor. Hocamız da var olan imkânlarla çalışmamız için olanak sağlıyor.

Ataevi’nde üçüncü senem ve herkese tavsiye ediyorum. Bir işi severek yapmak bambaşka bir şey, ben bunu sevdim.

TUĞBA EKİNCİ

*“kendi mutfağımı
atölye gibi kullanıyorum”*

Ben Tuğba Ekinci, 7 Aralık 1984’de, Karahisar Giresun’da doğdum. Dört kişilik bir aileyiz. 9 yaşında bir oğlum ve 8 yaşında bir kızım var. Liseyi bitirdim. Erken yaşta evlendiğim için okulu bırakmak zorunda kaldım. Dışarıdan üniversiteye devam ediyorum.

Beş yıl önce Ataşehir Belediyesi’nin açmış olduğu aşçılık kurslarına katıldım. Çocuklarımı anaokuluna yazdırdıktan sonra çok boş zamanım oldu ve ben artık bu zamanımı bir şeyler yaparak değerlendirmeliyim dedim. Küçüklüğüm-den beri bir hayalim vardı. Kendime ait küçük bir kafem olmasını, çocuklara katkı maddesiz, daha sağlıklı kurabiyeler, pastalar hazırlamayı isterdim.

Kurslara katılmamda en büyük destekçim eşim oldu. Hiçbir konuda hakkını yiyemem, hem maddi hem de manevi olarak gücünü her zaman hissediyorum. Sadece hayat arkadaşım değil, aynı zamanda da en yakın arkadaşım. Çocuklarımdan doğumları, onların okulları bu süreç benim için çok zorlu bir dönemdi. Devamlı çocuklarımlaydım, sosyal hayatım kalmamıştı.

ATAMEM’DEKİ pastacılık kursu sayesinde hayatımda ilk defa kendi paramı kazanmanın mutluluğunu da yaşıyorum. Kendi mutfağımı atölye gibi kullanıyorum. Çocuklarımla birlikte olup, sabah yemeklerini yedirip, onları okula gönderdikten sonra aldığım siparişleri evimde yapabiliyorum.

İleride bu işi daha profesyonel yapmayı, büyütmeyi ve kendi iş yerimi açmayı istiyorum.

EBRU TÜRKKANTOS

*“kişisel sergi
açmayı
düşünüyorum”*

İsmim Ebru. Evliyim, 2 çocuk annesiyim ve lise mezunuyum. Atşehir Belediyesi'nin kurslarını caddelerdeki afişlerden gördüm.

Benim resim merakım küçüklüğümden geliyor. Bayram harçlıklarım ile tuval ve boyalar alırdım. Bu konuda ailemin bana herhangi bir yönlendirmesi olmadı. Ben kendimi bildim bileli hep sanatı seviyordum. Bir gün mutlaka profesyonel olarak ilgileneceğimi biliyordum. Ama vaktini bilmiyordum.

ATAMEM'de ikinci yılım. İnanılmaz bir huzur içinde eğitim alıyorum. Renk nasıl hazırlanır, ana renklerden nasıl ara renklere ulaşılır, ışık gölge oyunları nasıl yapılır, hepsini Özge Hocamız sayesinde öğrendim.

Çalışırken resim dışında hiçbir şeyi görmüyorum, duymuyorum, hissetmiyorum. Ve bu şekilde saatlerce çalışabiliyim. Paletler, boyalar benim için olmazsa olmaz dostlarım.

Kursa geldikten sonra resim sevgisi benim için meslek olarak yapmayı düşündüğüm bir şey haline geldi. Kişisel

sergi açmayı düşünmeye başladım. Bu işten anlayan biri güzel sözler söyleyince doğru yoldayım diye düşünüyorum.

Resimlerimi almak isteyenler oldu. Resmi verip bir kazanç elde ettim. İnanılmaz bir duygu bu. Eve sığmıyorum, atölyede çalışmaya başlamak istiyorum.

At figürü olan bir resmim vardı. Telefonla bu resmi benden talep ettiler. Ben de mutlulukla onlara verdim ve kazanç sağladım.

Kurs süresince ortalama 20 tane tablo yaptım.

Bence insanlar bu kurslara gelmeli, kesinlikle yol gösterici oluyor burası. Çünkü doğru ve bilgili insanlardan öğrenim alıyorsunuz.

Haftada bir gün buradayım. Kursa geldiğim her günü iple çekiyorum. Eşim ve çocuklarım maddi ve manevi olarak her zaman yanımdalar. Hayatta yapılamayacak bir şeyin olmadığına inanıyorum. Önemli olan vazgeçmeden istemeye devam etmek.

AYFER TAŞ

*“yaptığım ürünleri satarak
dışarıdan emekliliğimi
ödemek istiyorum”*

Ben Ayfer Taş. Eşimle birlikte Karabük'ten 1990 yılında İstanbul'a taşındık. 26 yıldır Ataşehir Örnek Mahallesi'nde yaşıyoruz. 52 yaşındayım ve lise mezunuyum.

11 yıl çalıştıktan sonra sağlık durumum sebebiyle çalışma hayatıma ara verdim. Bu esnada oğlum askere, kızım yurtdışına gidince, yalnızlığımı yenmek ve kendime hobi edinmek için bir uğraş aradım.

Ataşehir Belediyesi'nin eğitim ve kurslarından komşum sayesinde haberdar oldum. 2015 yılında Mustafa Kemal Atatürk'te Dekoratif Ahşap Boyama kurslarına katıldım. Bu kurslara önce bir hobi edinmek için başladım, ardından da psikolojik olarak yaşadığım rahatlama sonrasında merakım arttı.

Hocalarımız arkadaşlarımız gibi. Hocamı da çok seviyorum, ahşabı da. Bütün öğretmenlerimiz harika. Yaptığım ürünler çocuklarım gibi oldu. Yaratıcılığımı da geliştiriyor.

Yaptığım ürünlerden sattıklarım oluyor, bu sayede küçük kazançlar elde ettim. Açıkçası böyle ürünler yapıp satarak dışarıdan emekliliğimi ödemek istiyorum. Bunun üzerine yoğunlaşacağım. Evimden üretim yaparak gelirimize katkıda bulunmak hedefim.

Bu kurslar sosyalleşmemi, insanlarla kaynaşmamı da sağladı. Arkadaşlarımızla birlikte hepimiz birbirimize destek oluyoruz.

Belediyemizin bize ücretsiz olarak verdiği bu imkândan dolayı çok memnunum, çok mutluyum. Bırakın Ataşehir'deki, İstanbul dışındaki insanlara bile Ataşehir Belediyesi'nin bu güzel hizmetinden bahsediyorum.

ÖMER DURMAZ

*“özel ders alır gibi
eğitim aldık”*

1989 doğumluyum, aslen Mardinliyim ve Ataşehir Mustafa Kemal Mahallesi’nde yaşıyorum.

İlkokul mezunuyum, iş hayatıma yemek sektöründe başladım.

Şu an Örnek Mahallesi’nde kendime ait bir tantunici açtım. İşyerimi açmadan önce bilgisayar kullanmayı öğrenmem gerekiyordu. Bunu önemli bir ihtiyaç olarak gördüm. Çünkü birçok bilgisayar programını ve sipariş siteleri-

ni kullanmamız gerekiyordu. Bu sebeple Mustafa Kemal Ataevi’nde bilgisayar kursuna katıldım. Arkadaşımdan duymuştum. Kursta özel ders alır gibi eğitim aldık. Kurslardan önce işyerimizdeki bilgisayarı başkalarına kullanıyordum. Kurslara katıldıktan sonra başkasına ihtiyaç duymadan da kendi başıma kullanabiliyorum. Kendi müşterilerimizin kayıtlarını alabiliyor, personel maaşlarını yatırıyorum. Ücretsiz olan bu kursları herkese tavsiye ediyorum.

GÜLFER KÖKLÜ

“bir meslek sahibi oldum”

Ben Gülfere Köklü, 47 yaşımdayım. 20 yıldır Ataşehir’de Mevlana Mahallesi’nde yaşıyorum.

Evliyim, 19 yaşımda ve 14 yaşımda iki çocuğum var. Büyük oğlum üniversitede diğeri de lisede eğitim görüyor. Biz, 4 kişilik bir çekirdek aileden oluşuyoruz.

Geçen sene arkadaşlarımdan tavsiyesi üzerine Kayışdağı Lions Ataevi’nde Biçki Dikiş Kursu’na katıldım ve burada 1 yıllık bir eğitim aldım.

Kursa hobi olarak başladığımı söyleyebilirim. İlk başladığımda zamanım geçsin, hobi olarak uğraşacağım bir şeyler olsun diye düşünüyordum, bu kadar hayatımı olumlu etkileyeceğini tahmin etmemiştim. İy ki başlamışım.

Eskiden bütün zamanımı çocuklara ayırıyordum, onlara maddi anlamda pek bir katkı sağlayamıyordum. Çocuklarım okula gittiğinde ben boş vaktimi bir türlü değerlendiremiyordum. Ancak, kursa katılarak çok şey öğrendim. Kurstaki arkadaşlarımla, Gül Hocam’ı çok seviyorum. Burası adeta sıcak bir aile ortamı ve burada çok şey öğrendim.

Her şeyden önce bir meslek sahibi oldum. Bu kurs bana güven verdi, yolda yürüyüşüm bile değişti.

Kursta öğrendiğim tüm bu birikimlerden kazanç elde etmeye karar verdim ve dikiş makinası alarak evimde dikiş yapmaya başladım.

İlk defa kendi kazandığım parayla çocuklarıma bayram harçlığı verdim. Bu muhteşem bir duygu.

Belediyenin eğitimleri çok güzel bir hizmet. Sadece biçki dikiş kursu yok her türde eğitim desteği var. Kesinlikle çok büyük bir destek, bu yüzden çok teşekkür ederim.

Ortaokulda hocam, hayalinizdeki mesleği çizin demişti. Ben de butik çizmiştim.

Ve ben şimdi o hedefe adım adım yaklaşıyorum.

HÜLYA KALKAN

*“İsteyince neler
başarılabilceğini öğrendim”*

16 Mart 1972’de doğdum, lise mezunuyum. Daha önce herhangi bir profesyonel iş hayatım olmadı, hobi amaçlı katıldığım pastacılık eğitimi sonrasında bu konuya daha fazla zaman ayırmaya karar verdim. Bu hobi kısa süre içinde tam zamanlı bir uğraş halini aldı ve 2014 yılında katıldığım aşçılık kursundan sonra hocamızın da desteğiyle ilk senenin sonunda yarışmaya katıldım. Bu yarışmada ikinci oldum.

Beceri ve isteğin yanı sıra eğitim ve deneyimin de başarı yolunda büyük pay sahip olduğunu düşündüğüm için, ikinci yılda da pastacılık kursuna katılmaya karar verdim.

Bu zaman içerisinde yemek yapmanın püf noktalarını öğrendim. Doğrama şekilleri ve hijyene önem verilmesi gerektiğini, güzel görüldüğü kadar, yemeklerde lezzetin ve sunumun unutulmamasının gerektiğini aldığım eğitimlerden bir kez daha deneyimlemiş oldum.

Ben kendime yemek konusunda güveniyorum. Bu güne kadar ağırladığım misafirlerimden de hep güzel sözler, övgüler aldım. Neden bunları değerlendirmiyorsun diyen arkadaşlarım oldu. Başlangıçta hobi olarak katıldığım bu kursa hocalarımın desteği ile kendime güvenim arttığı için ödüllü olmanın da verdiği bir cesaretle hayatımda önemli bir dönüm noktası oldu. Aldığım ödülle ihtiyaçlarımı karşıladım. Bu da tabi ki inanılmaz güzel bir mutluluk.

Şimdi kendi evimin mutfağında üretim yapıp, siparişler alıyorum.

Kurslar sayesinde yeni yeni insanlarla da tanışıyorsunuz. Farklı mesleklere ait pek çok insan tanıyorum. Kendimi geliştirme adına pek çok kursa katıldım. İsteyince insanın neler başarabileceğini öğrendim. İlgi ve heveslerimin peşinden gittim. İyi ki bu kurslara geldim. Ataşehir Belediyesi’ne bize bu imkânları sağladıkları için teşekkür ediyorum.

GİZEM KESKİN

*“bir kaç ay içerisinde
iş buldum”*

18 yaşındayım, aslen Muşluyum. Ataşehir İçerenköy Mahallesi’nde yaşıyorum.

Bir dönem ATAMEM’de Kuaförlük ve Manikür kursuna katıldım.

Bu kurslarda makas tutmayı, saç yıkamayı, fön ve maşa yapmayı, manikür ve pedikür ile makyaj yapmayı öğrendim. Nadiye hocamız çok iyi bir insandı, çok memnun kaldım. Arkadaşlık ortamı da çok iyiydi, bazı arkadaşlarımla hala görüşüyorum. Kursu gittikten sonra birkaç ay içerisinde iş buldum.

Kurs öncesi ablamın kuaförlük salonunda çalışmıştım. Bence kuaförlük çok güzel bir meslek. Türkiye’nin her yerinde yapılabilecek bir meslek. Ailemde de iki ablam ve erkek kardeşim de kuaförler. Ancak tabi insan kendi kardeşinin yanında tam öğrenemiyor. Ben de bu sebeple bu kuaförlük kursunu tercih ettim. Okul hayatıma devam etmediğim için elimde bir mesleğim olsun istedim.

Mesleği tam öğrendikten sonra kendime ait bir güzellik salonu açmayı çok istiyorum.

NURTEN YILDIZ

“resme bakmayı öğrendim”

Aslen Kırklareliliyim, 45 yıldır İstanbul’da, 10 yıldır da Ataşehir’de yaşıyorum. 68 yaşındayım ve emekli edebiyat öğretmeniyim. Bu eğitim ve kurslar hakkında bilgileri basından ve çevremden duydum. İki yıl İngilizce kursuna katıldım. Resim eğitiminde ise bu yıl ikinci senem. Burada bilgilerime bilgi kattım, yeni arkadaşlıklar edindim. Burası benim için önemli, kendimi geliştirdiğim gibi, motivasyon da sağlıyorum. Bu yaşımda bile beynimde yeni yeni gelişimler olduğuna inanıyorum.

İngilizce kursunda çok iyi bir öğretmenle çok yol kat ettim, yurtdışında bile kullanabilir hale geldim. Şimdi de resim eğitimlerinde ikinci yılımda resme bakmayı öğrendim. Renklerin derinliklerini kavradım. Resim yaparken haya-

tımdaki bütün olumsuzlukları unutuyorum. Çok büyük bir motivasyon sağlıyor. Burada bulunmaktan ve böyle güzel öğretmenlerle olmaktan çok mutluyum.

Boş zamanlarımı olumlu bir şekilde kullanmak için başladım. Hayatla daha barışık olmamı sağladı. Yaptığım resimleri evime astım, görenler de hayranlıkla bakıyor. Kendim de öğretmenlik yaptığım için daha rahat kavrayabiliyorum. Bu eğitimlerdeki ve kurslardaki öğretmenler öğrenci seviyesine inebilen ve bilgilerini çok güzel aktarabilen, verimli ve uyumlu çalışabilen hocalar. Zaten böyle öğretmenler olmasaydı ben bu kurslara gelmezdim. Bu yıldan sonra diğer kurslara da gitmeyi düşünüyorum. Ben bu kurslardan kopamayacağım.

AYLIN İDİL İREY

*“keman benim
bir parçam”*

Ben Aylin İdil İrey, 8 Eylül 2001 yılında İstanbul Kadıköy’de doğdum. Dört kardeşiz. Avni Akyol Güzel Sanatlar Lisesi’nde 10. sınıfta okuyorum.

2010-2012 yılları arasında ablalarım ile birlikte gitar eğitime iki yıl boyunca devam ettim. Ataşehir Belediyesi’nin Gençlik Orkestrası vardı. 70-80 kişilik bir orkestraydı. Bu süre içerisinde toplu çalışmalarda keman çalanları görüyordum ve içten içe kemana olan ilgim yoğunlaşmaya başladı. Kemanın görüntüsü, sesi beni adeta büyülüyordu. Sonrasında gitarı bırakıp kemana başladım. İlk kemanımı ben eğitime başladığımda annem ve kardeşlerim aldılar. Ben ilerleme kaydettikçe Umut Hoca yeni bir keman almam gerektiğini söyledi.

Yılbaşında ikinci kemanım alındı. İyi bir meslek yolunda ilerlediğimi düşünüyorum. Bu kurslar sayesinde 15 Haziran 2015 yılında, Güzel Sanatlar Lisesi’nin özel yetenek

sınavlarını kazandım. Sınava yaklaşık 100 kişi girmişti. Otuz kişilik tek bir sınıf açıyorlardı. Ben de o otuz kişinin içerisindeydim. Umut Hoca’nın aslında içimdeki yeteneği görüp keşfetmesi bir anlamda benim hayatımı değiştirdi. Ona çok minnettarım.

Erken yaşlarda hiç aklımda yokken şuan hayatımın mesleğini seçip bu yolda ilerlemeye çalışıyorum. Hocalarımızın bilgileri ve birebir bizimle ilgilenmeleri sayesinde çok yol aldığımızı düşünüyorum. Keman ve orkestra çalışmalarımız eğlenceli ve samimi bir ortamda geçiyor. Bana her türlü destek olan ve ilgilerini hiç eksik etmeyen hocalarıma ve aileme çok teşekkür ederim.

İyi ki Ataşehir Belediyesi’nin öğrencisi olmuşum, iyi ki keman hobiden öte hayatımın vazgeçilmezi olmuş... Keman benim bir parçam, elim, kolum. Her zaman müzik yapmaya devam edeceğim. Bir gün Türkiye’nin en iyi keman virtüözlerinden birisi olarak tanınmak en büyük hayalim.

BEYHAN DURSUN KILIÇOĞLU

“bir atölye ve çalışma alanının olması bizim için çok önemli”

55 yaşındayım, bir çocuk annesiyim, eşim ile birlikte 8 yıldır Ataşehir’de yaşıyorum. Üniversite mezunuyum. Satış pazarlama sektöründe 20 yıl çalıştım.

İş hayatından sonra evde oturmak benim için çok zordu. Bu sebeple hem bir şeyler yapmak hem de yeni bir çevre edinmek için bu kurslara başladım. Ataşehir Belediyesi’nin Kayışdağı Lions Ataevi’nde sunduğu dekoratif ahşap boyama kursuna katıldım. Bana daha çok hitap ediyordu.

Önce hobi olarak başladım, şimdi kendi çabalarımızla instagram ve facebook üzerinden satışlar da yapıyoruz. Arkadaşlarımızla sergilere katılıp buradan da gelir elde ediyoruz. Kurslarda yaptığımız ürünler fazlalaşınca bunları değerlendirmek istedik.

Ürünlerimizde ahşabı, taşı, boncuğu birleştirerek de çalışıyoruz, sadece ahşap boyama olarak bakmamak lazım. Yaptığımız şeylerin bir ikincisini tekrarlamıyoruz, bir ikincisi yok. Aynı ürün bir daha çıkmıyor.

Bu eğitimlerde 3 senedir arkadaşlarımızla güzel bir grup oluşturduk, güzel bir arkadaşlık kurduk. Hepimiz güzel işler çıkartıyoruz ve verimli zaman geçiriyoruz. En önemlisi çalışacak bir atölye- çalışma alanının olması bizim için çok önemli. Kurs ortamı bize bunu da sağlıyor.

Yine bu eğitimler sayesinde, iş hayatının hemen arkasından stresli bir ortama düşmedik. Beyin olarak çok rahatlatıyor. Kurs merkezimizi bir terapi yeri gibi görüyoruz.

**NAZLI ÇELİK, YEŞİM KAZAKOĞLU, İLKAY AKBAŞ,
HATUN POLAT, MELİKE KOÇ, HATİCE ÖREN,
NURGÜL KARABAY, NURAN BAĞDADI**

*“bir kültür merkezinde
oyun sergileyeceğimizi
tahmin etmiyordum, oldu...”*

Kimi gençlik hayalini gerçekleştirmek isterken kimisi onca sorumluluğunun içinde kendine nefes alabileceği zamanlar yaratmak istemiş. Özgüvenlerinin yüzlerine yansımalarıyla, başarmanın tarif edilemez mutluluğunu taşıyan, sahnede nasıl duracaklarından, seslerinin nasıl çıkacağına kadar birçok şeyi öğrenmeye azimli kadınlar. Onlar hayata ve kendi iç dünyalarına tiyatronun büyüğü perdesinden daha mutlu ve olumlu bakıyorlar.

Ataşehir Belediyesi’nin sanat eğitimlerine katılan; Nazlı Çelik, İlkay Tokaç Akbaş, Malike Koç, Hatice Köseliören, Didem Alaman Okkalı, Hatun Polat, Yeşim Kazakoğlu ve aralarına bir başka tiyatro grubundan katılan Nuran Bağdadi, Nurgül Karabay tiyatroya gönül vermiş yetenekli kadınlar...

Aylarca süren eğitimler ve prova çalışmaları sonucu Ercan Tulunay’ın yönettiği, Sevilay Saral’ın yazdığı, asistanlığını Nazlı Çelik, ışık ve efekt sorumluluğunu Emre Kahraman’ın yaptığı “Otobüs” adlı oyun geçtiğimiz yıl Mustafa Saffet Kültür Merkezi’nde sahnelendi.

Daha önce tiyatro eğitimi almayan Ataşehirli kadınlar başlangıçta zorlanıyorlar. İlerleyen zamanlarda Ataşehir Belediyesi Tiyatro Eğitimci Ercan Tulunay’ın içlerindeki bu enerjiyi görüp, “Bu grup oyun çıkarmalı neden olmasın, ben size güveniyorum, başarabilirsiniz” sözlerinden sonra bir oyun sahneye koymaya karar veriyorlar.

İstanbul’dan Anadolu’ya giden bir otobüste yolculuk eden, farklı yaş ve meslek gruplarındaki 10 kadının öyküsünün anlatıldığı oyun sahneledikten sonra her birinin mutluluğu ve haklı gururları görülmeye değer.

Nazlı Çelik: “Çocukluğumda da tiyatro yapmak istemiştım. İlk kez sahneye çıktım. Çok heyecanlandım. Bu mutluluğumu anlatamam.”

Yeşim Kazakoğlu: “Bu çalışmalar hayatıma renk, heyecan kattı, yeni arkadaşlar da kazandırdı. Sahnede olmak, ortak bir çalışmayı beraber götürmek, aynı amaç için emek vermek çok güzel.”

İlkay Akbaş: “Buraya geldiğimizde oyunlar öğreneceğiz, tiyatro hakkında detaylı bilgiler alacağız diyordum ama bir kültür merkezinde oyun sergileyeceğimizi tahmin etmiyordum. Oldu!”

Hatun Polat: “İlk defa 300 kişinin önünde sahneye çıktık. Oyunu seçmemiz, hazırlanmamız, oyunu çıkarmamız 8 ay sürdü. Kendimiz ders saati dışında da çalıştık. Severek yaptığımız için özverili çalışmaya devam ediyoruz.”

Melike Koç: “Öğrenmeye açık bir insan olursanız yapabilir, başara bilirsiniz. Unutkanlıklarım vardı. Ezberler sayesinde bunlar epeyce azaldı diyebilirim.”

Hatice Ören: “Sahnenin büyüğü bir kısmı var. Müthiş bir his alkışları duymak. Oyun bittikten sonra herkes çok beğendi. Emeğinin karşılığını almak harika. Kalp atışı, heyecan sahneye çıkınca bitti, oyunu oynamaya başladık. Yeni oyunları sahnelemek istiyoruz.”

Nurgül Karabay: “Tiyatro sayesinde kendimle yüzleştim. Kendini tanıma açısından tiyatro eğitimi benim için keşif oldu.”

Nuran Bağdadi: “Ben çekingen ve sessiz biriydim. Burada olayları nasıl yöneteceğimi öğrendim. Tiyatro eğitimleri aynanın diğer tarafını bize gösterdi.”

FETHİYE GÜLNUR GÜNGÖREN

*“Geldiğim günleri
iple çekiyorum”*

2 yıldır Ataşehir’de yaşıyorum. Bu 2 yıl boyunca Ataşehir Belediyesi’nin resim eğitimlerine katıldım.

Daha önce kurslara katılıp memnun kalmadım. Resim öğrenmek için yaptığım araştırmalarda Ataşehir Belediyesi tarafından verilen resim eğitimlerini duydum.

Resmi çok seviyorum, beynen ve ruhen dinlendiriyor, ben benden alıp apayrı yerlere götürüyor. Yaptığım resimlerde adeta resmin içerisine giriyorum. Gelecekte şahsi sergimi açmayı da çok istiyorum. Ailemizde, akrabalarım da ressam var. İçimde yatkınlık var diye düşünüyorum. Öğretmenlerimizin de bize çok katkısı oluyor. Resme konu seçmede, boya seçmede, resmin analizi konusunda doğru yönlendirmeler yapıyorlar. Burada başarıyı yakaladığımı düşünüyorum.

Yalnız yaşayan bir insan olarak, buraya geldiğimde çok mutlu oluyorum. Geldiğim günleri iple çekiyorum. Çok güzel yüzlü pozitif bir öğretmenimiz var.

Yaptığım resimleri çocuklarıma hediye ediyorum. Bunun haricinde yaptığım resimlerimi satma durumu ortaya çıkmıştı, ancak bu sene turizm sektöründe sıkıntı yaşanınca anlaştığım otelle bunu erteledik. Ancak ön sipariş aldım.

Bu eğitimler ve kurslar, kadınlar için çok iyi bir imkan, hem öğreti hem de arkadaşlık ortamı olarak çok güzel. Çok güzel branşlar var. Herkese tavsiye ederim.

SEVİM TOSUN

*“söylediklerimin dinlendiğini,
önemsendiğini hissettim”*

41 yaşındayım. Karabük’den 14 yıl önce İstanbul’a geldim. İlkokul mezunuyum. 4 çocuğum ve eşimle birlikte Mevlana Mahallesi’nde yaşıyoruz.

Sinir ve stresten uzaklaşmak için 2013 yılında 30 Ağustos Ataevi’nde İğne Oyası kurslarına başladım. Çocuklarımı Ataevi’ndeki diğer etkinliklere getirirken, bu sayede kurslardan haberdar oldum.

Ataevleri’nin bana çok önemli bir faydası daha oldu. Eski- den insanlarla konuşma ve iletişim kurma konusunda sorunlar yaşıyordum. Ataevi’ndeki personel ve öğretmenler sayesinde bu sorunumu yendim.

Çocuklarımı Ataevleri’ne getirirken çekingenliğimi fark eden Ataevi çalışanları Elif ve Seyhan benimle konuşmak istediler. Ben çekingenlikten insanlarla hiç konuşamıyordum. Beni bu konuda cesaretlendirdiler. Onların sayesinde insanlarla iletişim kurmaya başladım, kendi söylediklerimin dinlendiğini, önemsendiğini hissettim. Beni Ferhatpaşa Ataevi’ndeki psikoloğa yönlendirdiler.

Kurs hocamdan ve öğrendiklerimden çok memnunum. Bu kurslar sayesinde kendimi daha rahat ifade edebiliyorum.

Maddi durumu iyi olanlar özel kurslara gidebiliyor ama biz de hiç bir ücret ödmeden aynı kalitede hatta fazlasıyla aynı hizmete ulaşabiliyoruz.

ELİF ÇOLAK

*“hayalimiz var,
atölye kurmak”*

Ben Elif Çolak. 1971 İstanbul doğumluyum. 18 yıllık hosteslik hayatımı bir kenara bırakarak oğlumun okula başlamasıyla emekli olmaya karar verdim. Şimdi birçok kişinin düşlediği ama cesaret edemediği bir şeyi yapıyorum; hayalimdeki mesleği.

ATAMEM’de pastacılık kursu olduğunu arkadaşlarımdan öğrendim. İki yıldır kurslara devam ediyorum. Sevdiğim ve geliştirmek istediğim bir alan olduğu için pastacılığı tercih ettim. Ana sınıfındaki oğlumun doğum günü pastası istemesi bu işi öğrenmem konusunda etkili oldu. Satın almak yerine kendim yapmayı tercih ettim. Hamide Hoca’dan çok şey öğrendik. Önümüzü açtı. Korkarak yaparken bize cesaret verdi.

Önce eşe dosta yapmaya başladık sonra sipariş almaya. Biraz daha profesyonel çalışmaya karar verdim. İlk işim bir kart bastırmak oldu. Arkadaşımla beraber çalışıyoruz. Evimde bir odayı bu amaçla kullanıyorum. Hayalimiz var. Atölye kurmak, ustalık belgesi almak istiyoruz. O zaman işler daha da büyüyecek. Bu kurslar ücretsiz olduğu için katıldım. İnsan evde köreliyor. Orada sosyal bir çevreniz oluyor. Herkese tavsiye ederim. Kimse evde oturmasın.

NECMİYE KARAMAN

*“kendimi geliştirmek adına
yaptığım en iyi iş”*

1964 yılında Lüleburgaz’da doğdum. İşletme Fakóltesi Mezunuyum.24 yıllık aktif iş hayatımdan sonra emekli oldum.

Arkadaşlarım daha önce bu kurslara katılmışlardı. Ben de onların tavsiyesi üzerine 2015 yılında ATAMEM’de İngilizce Kursu’na katıldım. A1 seviyesinde başladım. Bu yıl da A2 seviyesinde ilerliyorum.

Daha önceden lisede öğrendiğim başlangıç seviyesinden ileriye geçememiştim. Yeni bir dili kullanmadığınız sürece unutmanız kaçınılmazdır. Bu kursa katılmamın en büyük

sebebi yurt dışında gezilerimde müze gibi yerlerde yer alan açıklayıcı metinleri anlayamamak oldu. Türkiye dışında özgür hissediyorsunuz kendinizi, endişelenmiyorsunuz. Kaybolurum, derdimi anlatamam demiyorsunuz.

Yoğun çalışma hayatımdan sonra kendime zaman yaratıp, kendimi geliştirmek adına yaptığım en iyi iş bu oldu diyebilirim. Özellikle Neslihan Hoca’mız çok başarılı. Sıcak, içten, samimi ve işini en iyi şekilde yapıyor. Hayatımı bu kadar olumlu etkileyeceğini düşünmüyordum. İyi ki başlamışım.

SEVİM ÇORMAN

*“bilgisayar kullanmayı
öğrenemeseydim
burayı işletemezdim”*

25 yıldır Ataşehir’de yaşıyorum. Aslen Tunceliliyim ve 48 yaşındayım.

Üç çocuğum ve eşimle birlikte Mustafa Kemal Mahallesi’nde yaşıyorum ve kendi mahallemizde sahip olduğumuz bir kafeyi işletiyorum.

Kurslardan önce bilgisayar hakkında çok az bir bilgiye sahiptim. Şimdi ise kurslardan sonra açtığımız kafenin servis işlerini bilgisayar üzerinden yürütüyorum.

Mustafa Kemal Ataevi’nde 1 yıl bilgisayar kurslarına katılıp sertifika aldım. Kurslardan mahalle sakinleri sayesinde haberdar oldum. Bilgisayar kullanmayı öğrenemeseydim burayı işletemezdim. Şimdi tek başıma yönetebiliyorum. Çayları, tostları kaydediyorum, bilardo masalarının saatlerini açıp kapıyorum.

Ben faydasını gördüm, insanlara da tavsiye ediyorum. Komşularımız da bu kurslara gidiyorlar.

HÜLYA METE

*“bulabildiğim değil, istediğim
işte çalışmaya başladım”*

Adım Hülya Mete, 46 yaşındayım, 20 yıldır Ataşehir Mevlana Mahallesi'nde yaşıyorum. Birkaç yıl önce eşimi kaybettim. Biri üniversiteye hazırlanan biri de üniversite birinci sınıfta okuyan iki oğlum var. Daha önce muhasebecilik yapıyordum. İş hayatıma bir süre ara verdim. Arkadaşımdan Ataşehir Belediyesi'nin Ataevleri'nde kurslar başlattığını duydum ve aşçılık merakım nedeniyle kurslara başladım.

Kayışdağı Lions Ataevi'nde iki dönem Aşçı Çıraklığı ardından da Pastacılık ve Gaziantep Yemekleri kurslarına katıldım.

Aşçılık üzerine sertifikalar aldıktan sonra 2 yıl aşçı olarak çalıştım. Sertifikalı olduğum için her defasında kolaylıkla işe aldılar.

Bu kurslara öncelikle kendimi yenilemek, ardından da meslek edinmek ve bunu paraya çevirebilmek için katıldım. Bu kurslar sayesinde kendime güvenmeyi öğrendim, özgüvenim arttı. Dışarıda yemek yerken bile seçici davranıyorum.

Bu kurslar sayesinde hayatımda çok şey değişti. Öncelikle ailemin, akrabalarımın ve dostlarımla bana bakış açısı değişti. Burada edindiğim meslek sayesinde bulabildiğim değil, istediğim işte çalışmaya başladım. Aşçılık hiç elimden gitmeyecek bir meslek oldu. Bir meslek sahibi olmak da bana hayat güvencesi.

Hocalarımızın bize ilgisi gerçekten beni çok memnun etti. Hocamız Ayşegül Öğüt ile hiç kopmayacak bir bağ oluştu aramızda. Hocalarımız aracılığıyla iş bulduk.

Evde yaptığımız yemekleri bile daha özenle, sevgiyle ve dikkatle yapar olduk.

Evimizin temel geçim kaynağı, kurslar sayesinde bulabildiğimiz bu işlerden gelen maaş. Bu mesleğim olmasaydı, yaşım sebebiyle eski iş sektörümde iş bulabilmem zordu. Bu kurs benim tekrar iş hayatında var olabilmemi sağladı.

Hayalim kendi işyerimi açmak, çok istiyorum. Maddi sıkıntıları aştığımda bir gün kendi işyerimi açacağıma inanıyorum.

Ben, kadınlara ve özellikle çalışmayıp evde oturan kadınlara bu kurslara katılmalarını şiddetle tavsiye ediyorum. Koşa koşa bu kurslara katılsınlar insanın dünyası değişiyor.

Kurslar sonrasında da Ataevlerinden hiç kopmadım. Ataevlerinde yapılan seminerlere ve diğer ekinliklere de katılmaya devam ediyorum.

MAKBULE DÜZDAŞ

*“çocuklarım için ayakta
durmam gerekiyordu”*

Merhaba, ben Makbule Düzdaş, 52 yaşındayım.

İstanbul’da doğdum. Evliyim, 2 çocuk annesiyim. İlköğretim mezunuyum. Daha önce birçok iş deneyimim oldu. Ev işlerine gittim, matbaada çalıştım. Hayatta, ayakta dindik durabilmek, çocuklarımı okutabilmek için hep çalıştım, mücadele verdim...

5 yıl önce bir kaza geçirdim, otobüs kazası. Sivas’a yolculuk yapıyorduk. Bu kazada ablamın kızını kaybettik, ben de ağır yaralandım. Hayatımı çok etkiledi bu kaza. Halen de fizik tedavim sürüyor. Her şeyin çok kötü gitmeye başladığı düşüncesi hep aklımdaydı o zamanlar.

Toparlanmam gerekiyordu, bunu biliyordum. Çocuklarım için ayakta durmam onlara bir katkı sağlamam gerekiyordu. Kayışdağı Lions Ataevi ile bu süreçte tanıştım, iyi ki tanışmışım.

Sağ sola gidip sohbet etmem yoktu benim. Televizyon seyretmek istemiyordum, sevmiyordum da zaten.

Deri Çanta İşlemeciliği Kursu’na katılarak hem iş öğrenmeye, hem de öğretmenin bilgisinden yararlanma başladım.

Şu an halen kursa devam ediyorum. Haftanın 2 günü gidiyorum. Tabi, satışlara da başladım. Evde hazırladığım çantalara, takılara çevremden yoğun talepler geliyor. Ayda 400- 500 lira kazanıyorum.

Eşimin bir emekli maaşıyla çok zorlanıyorduk. Şimdi böyle bir kazanç ile çocuklarımın eğitimine, evin ihtiyaçlarına katkı sağlıyorum. Çok mutluyum.

Kurs ortamını da çok seviyorum, sıcak bir aile ortamı var orada.

Hocamız psikolog gibi moralimiz bozuk olduğunda hemen anlıyor. “Sen de bir durum var, anlarım ben” diyor. Çok seviyorum kendisini de, arkadaşlarımı da...

Bu imkânlar için Ataşehir Belediyesi’ne teşekkür ederim.

GÜZİDE ÖZTÜRK SAĞLAM

*“instagram üzerinden
satış yapıyorum”*

İsmim Güzide Öztürk Sağlam. 35 yaşındayım, evliyim, 2 çocuğum var. Açık Öğretim Halkla İlişkiler mezunuyum, şimdi de işletme okumaya başladım. Anne olana kadar muhasebecilik yapıyordum, daha sonra çalışmadım.

Ataşehir Belediyesi Saha Ekipleri’nden Belediye’nin kurslarını öğrendim. Kayışdağı Lions Ataevi’nde biçki- dikiş kursuna katıldım. İki dönemdir de devam ediyorum. İlk hobi amaçlı başladım. Hoca’mdan büyük destek gördüm. İlerledikçe kendime ve eşe dosta bir şeyler dikmeye başladım.

Yaptığım satışlarla kendime ikinci bir makine satın aldım. Şimdi instagram üzerinden satış yaparak evime katkıda bulunuyorum. Üretmek beni çok heyecanlandırıyor. İstedğim bir şeyi yapmak da beni onurlandırıyor, mutlu ediyor. Şimdi hayalim ileride bir dikimevi açmak.

Çevremdeki herkese de bunu anlatıyorum. Kurslara katılan çok arkadaşım oldu.

ELMAS BENLİ

*“ kurslar, hem terapi
hem de gelir oluyor”*

37 yaşındayım ve ev hanımıyım. Aslen Gümüşhane Kelitliyim, 15 yaşındaki oğlum, 4 yaşındaki kızım ve eşimle birlikte Ferhatpaşa Mahallesi’nde yaşıyoruz.

Ataevlerinde kurslara başladığımda, kurs arkadaşlarım ve hocalarımın sayesinde hayata bakış açım değişti. İlkokul mezunuydum. Bir yandan Ataevlerinde kurslara katılırken bir yandan da ortaokulu dışarıdan bitirdim. Şu anda yine dışarıdan Lise’yi bitirmek için sınavlara giriyorum.

Ferhatpaşa Ataevi’nde Makine Nakışı ve İğne Oyası kurslarına katıldım. 3 yıldır bu kurslara devam ediyorum. Billboard ve afişlerden gördüğüm duyurular üzerine Ataevleri’ndeki kurslardan haberdar oldum. İlk hobi edinmek için kurslara başladım.

Kurslarda ürettiğimiz ürünlerden kazanç sağlayınca da bunu geliştirerek bir mesleğe dönüştürmek istedim. Çocuklu bir kadın olarak, kurslar bana büyük kolaylık sağladı. Kızım yuva bölümünde oyunlar oynayıp zaman geçirirken ben de mesleki eğitimlere katılıyorum.

Bu kurslar sayesinde el becerilerimiz arttı, bir işle uğraşmak bana psikolojik olarak destek de oldu. Kendime güvenim geldi, sosyalleştik.

El becerisi ile ürettiğim ürünlerden gelir elde etmeye başladım. Şu anda da siparişlerim var. İnsanlar bu kurslarda öğrendikleri sayesinde kendilerine bir gelir sağlayabilirler.

Bu kursları böyle başarılı şekilde düzenledikleri ve emek harcadıkları için Başkan Battal İlgezdi’ye, ilgili birim müdürlerine ve kurs öğretmenlerimize çok teşekkür ediyorum.

AYŞE PINAR ACAR

*“resimle tanışınca
hayatımın renkleri de değişti”*

Sakarya Sapanca doğumluyum, ismin Ayşe Pinar Acar. 25 yıldır Ataşehir’de yaşıyorum ve 50 yaşındayım.

22 yıl boyunca, önce felç olan babama ardından da anneye bakmak zorunda kaldım. Anne ve babamın acı kayıplarının ardından yalnız kaldım.

Hayatımın bu çok zor anlarını yaşarken resim eğitimlerine başladım. Resimle tanışınca hayatımın renkleri de değişti.

Resim yıllardır benim için bir özlemdi. Resim sayesinde hayata tutunmaya başladım. Serpil Hocayla tanıştım ve şimdi ders günlerimin gelmesini iple çekiyorum. Bu yıl resim eğitimlerinde ikinci yılım. Geçen yıl Cemal Süreya Sergi Salonu’nda çok güzel bir sergi düzenledik. Çok mutlu olduk.

İlk başladığımda fırça dahi tutmayı bilmiyordum ve çok korkuyordum. Ancak hocam sayesinde bunun üstesinden geldim. Çok yol aldığımı biliyorum. Tabiattaki renkleri şimdi daha iyi tanıyorum. Hayata çok daha farklı bakıyorum artık. Resim yaparken her şeyden uzaklaşıyorsunuz, hayatı daha farklı ve pozitif değerlendiriyorsunuz. Bu eğitimlere katıldığım için çok mutluyum. Ataevlerinin güler yüzlü personeli sizi buraya çekiyor.

Bütün arkadaşlarıma bu eğitimlere ve kurslara katılmalarını öneriyorum hatta ısrar ediyorum.

BAHAR UÇAR

*“ufkum genişledi,
özgüvenim arttı”*

İsmim Bahar Uçar, 38 yaşındayım. Evli, 2 çocuk annesiyim. Dışarıdan açık liseyi okuyorum.

ATAMEM’de Hamide Hocayla tanıştım. Bir arkadaşım bana önermişti. Üç dönemdir kurslara geliyorum. Kendim pasta, tatlı yemeyi de yapmayı da çok severim. İlk bu kursa katılmam aslında oğlumun doğum gününü okulda kutlamak istemesiyle başladı. Pastaneye gidip sipariş vereceğim sırada pastanın fiyatını yüksek bulup bunda bir şey yok kendim de evde daha az maliyetle bu işi yapabilirim dedim. Gerçekten de öyle oldu, oğlumun seveceği güzel bir pasta yaptım.

Hayatıma dokundu Hoca’m. Ufkumu genişletti. Özgüvenimi arttırdı. Sosyal olmayı öğrendim onun sayesinde.

Hocamızla kendimizi geliştirmek için sürekli yeni bir şeyler yaptık. Facebook’tan yaptığım pastaların resimlerini paylaştım. Sipariş alınır diye yazınca aradılar beni. Hakkını verebilir miyim yapabilir miyim endişeleriyle başladım ve bu yolla hayatımda ilk defa kendi emeğimle kazandığım ilk param oldu. Birikim yapıyorum şimdi.

Kendimi geliştirip yarışmalara katılmayı istiyorum. Şeker hamurundan figür yamayı seviyorum. Tüüp’da bir yarışma olacak, katılmak istiyorum ve bunun için araştırma yapıyorum.

Benim gibi kadınlara özellikle tavsiyem evde boş zaman geçirmesinler, sosyalleşsinler. Görecekler ki bu onlara büyük mutluluk hissi verecek ve kaliteli zaman geçirmelerine katkı sağlayacak.

TÜLAY DÜLGER

*“daha güvenli ve kendimden
emin seyahat ettim”*

Ben Tülay Dülger, 1959 yılında Diyarbakır’da doğdum. Babam astsubay emeklisi olduğu için Eskişehir’de büyüdüm. Öğrenim hayatımı Eskişehir’de tamamladım. İşletme Fakültesi mezunuyum. 23 yıl Maliye Bakanlığı’nda çalıştım. Oradan emekli oldum.

Atamem’deki İngilizce kursuna katılmak hayatımda kendim için yaptığım tek şey oldu. İngilizce konuşmayı hayatımın her döneminde istememe rağmen ilk defa bu kurs sayesinde kendime zaman ayırıp katıldım.

Bir gün tesadüfen ATAMEM’in önünden geçerken içeriye girip bilgi aldım kurslar hakkında. İsmimi yazdırıp çıktım. Beni arayacaklarını düşünmüyordum, çok talep vardı. Ama öyle olmadı, arandım ve kurslara başladım.

Emekli olduktan sona gezmek için daha çok zamanınız oluyor. İlk Yunanistan’a gittiğimde orada İngilizce konuşmak, kendi isteklerini başkasına ihtiyaç duymadan söylemek istemiştım.

Diğer yurtdışı seyahatlerimde de derdimi anlatırken zorlanıyordum. Bir de düşünsenize dil bilmediğiniz için daha çok beden dilini kullanıyorsunuz. Bu da bazen komik sonuçlar doğuruyordu. Eksik hissediyorsunuz kendinizi. Kurslara katıldıktan sonra geçtiğimiz yıl yurt dışında yaşayan oğlumun yanına gittim. Bu sefer daha güvenli ve kendimden emin seyahat ettim. Şimdi bu öğrendiğim dil sayesinde nereye istersem hiç çekinmeden gidip gezebilirim. Kendime güvenim arttı.

Neslihan Hocamı tanıdığım için çok mutluyum. Kendimi farklı hissediyorum, konuştukça, öğrendikçe mutlu olup daha da heveslenip çalışıyorum. İngilizce diziler izlemeye, haber kanallarını dinlemeye başladım. Her geçen gün daha da iyi anlıyor ve konuşuyorum.

Kurslara katılmak isteyen insanlara tavsiyem zaman kaybetmeden katılsınlar. Dil bilmek bir ayrıcalık. Hayat devam ediyor, biz de çağa ayak uydurarak devam etmeliyiz. Mutluluk bazen yapmak isteyip ama ertelediğimiz şeyleri bashedığımızda geliyor. Yeter ki isteyelim....

Ataşehir Belediyesi;

Ataevleri, Meslek Edindirme Birimleri ve Kültür Merkezlerimizde 2016 yılında **15 bin** yetişkin, genç ve ocuk eğitim almaktadır.

Atasehir
başımıza
“İŞ açtı”

**BATTAL
İLGEZDİ**

Ataşehir Belediye Başkanı

**ATAŞEHİR
BELEDİYESİ**

Gelecek burada

0216 **570 5000**
www.atasehir.bel.tr

 facebook.com/atasehirbld

 twitter.com/atasehirbld

**BATTAL
İLGEZDİ**
Ataşehir Belediye Başkanı

**ATAŞEHİR
BELEDİYESİ**
Gelecek burada

0216 **570 5000**
www.atasehir.bel.tr
facebook.com/atasehirbld
twitter.com/atasehirbld